

عنوان مقاله:

نظریه الفت؛ صورت بندی سرمایه اجتماعی بر اساس آموزه های نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 20، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محسن ردادی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، تهران، جمهوری اسلامی ایران.

محمود مهام - عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، تهران، جمهوری اسلامی ایران.

خلاصه مقاله:

سرمایه اجتماعی از جمله مفاهیمی است که برای بهبود و کارآمدی نظام سیاسی بسیار موثر است. وجود سرمایه اجتماعی باعث تسهیل برنامه های نظام سیاسی می شود. در این نوشتار تلاش شده است سرمایه اجتماعی در نهج البلاغه بررسی شود. سوال اصلی مقاله این است که چه محتوایی در نهج البلاغه وجود دارد که به بهبود و ارتقای سرمایه اجتماعی دلالت دارد؟ پاسخ به این سوال ابتدا مفهوم مرکزی سرمایه اجتماعی بررسی شده و سپس با مراجعه به نهج البلاغه، مفاهیم و گزاره هایی که به این مفهوم مرکزی (همدلی) اشاره دارند، استخراج می شوند. هدف این نوشتار این است که ضمن بررسی مفهوم سرمایه اجتماعی، صورت بندی ای از محتواهای مرتبط با سرمایه اجتماعی در اندیشه امام علی (علیه السلام) ارائه کند. در این مقاله از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده شده است. یافته های مقاله نشان می دهد که محتواهای مرتبط با سرمایه اجتماعی که به مفهوم همدلی میان مردم و حکومت اشاره دارد، در چهار دسته محتواهای مرتبط با همنشینی، سازگاری، پیوند دادن و ایجاد محبت قابل صورت بندی است.

کلمات کلیدی:

امام علی (علیه السلام)، اندیشه سیاسی اسلام، حکومت علوی، سرمایه اجتماعی، مطالعات اسلامی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942856>

